

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2953/2020
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Мандић Кошарка, адвокат из ..., против тужених: Удружења осигуравача Србије, Гарантни фонд, Београд, и ББ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Дозет, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 163/20 од 30.01.2020. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 163/20 од 30.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју П 197/18(2009) од 22.10.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев па су обавезани тужени да тужиљи, на име накнаде нематеријалне штете слодарно плате укупно 800.000,00 динара и то по 160.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и страха, 360.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности и 120.000,00 динара на име душевних болова због наружености, све са законском каматом од дана пресуђења до исплате. Преко досуђеног до укупно траженог износа од 1.500.000,00 динара тужбени захтев је одбијен са припадајућом каматом (прецизно опредељених према траженим видовима штете), па су обавезани тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 227.913,80 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 163/20 од 30.01.2020. године, ставом првим изреке делимично је преиначена првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности преко износа од 280.000,00 динара до досуђених 360.000,00 динара са припадајућом каматом, као и у делу солидарне обавезе тужених да тужиљи накнаде трошкове парничног поступка тако што је иста смањена са досуђених 227.913,80 динара на износ од 177.288,80 динара у односу на тужено Удружења осигуравача Србије, Гарантни фонд. Ставом другим изреке жалба туженог Удружења осигуравача Србије, Гарантни фонд и жалба тужиле су одбијене и првостепена потврђена у преосталом непреиначеном делу. Ставом трећим и четвртим изреке тужиља је обавезана да овом туженом накнади трошкове

жалбеног поступка од 10.200,00 динара, а захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилја је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.125/04 и 111/09, који закон се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП – „Сл. гласник РС“ бр.55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“ бр.55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.5.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 03.03.2009. године, а побијана вредност предмета спора је 780.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 93,8841 динар за 1 евро, представља динарску противвредност 8.308,12 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме је правноснажна одлука донета после 31.05.2014. године, а побијана вредност предмета спора је испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, односно испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 394. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић